

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7XCdo/44/2016                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6812206610                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.10.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Lubor Šebo               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:6812206610.3 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3 C 297/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júla 2014 sp. zn. 17 Co 901/2013, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 23. júla 2014 sp. zn. 17 Co 901/2013 odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 25. apríla 2013 č. k. 3 C 297/2012-33 odmietol ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené na súdnu doručenkú 13. júna 2013, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 28. jún 2013 (piatok). Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 1. júla 2013.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dôvodila tým, že odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona,

zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (447 písm. c/ CSP).

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že vzhľadom na to, že dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, voči ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 239 ods. 1 a 2 O.s.p.), bolo by dovolanie prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo malo niektorú z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ uvedeného poriadku. Takú vadu konania ale odvolací súd nezistil.

6. Žalobkyňa v dovolaní namieta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

7. V preskúvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Revúca (viď č. I. 36 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 1. júla 2013. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala (už) 28. júna 2013 (piatok), a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania.

8. Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

9. Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

10. Súd prvej inštancie vzhľadom na rozpor považovaný najvyšším súdom v údají o doručení odvolania (1. júla 2013 osobne v podateľni súdu) a údají o doručení tvrdenom žalobkyňou (28. júna 2013 prostredníctvom označenej doručovateľskej spoločnosti), kde predložená listina neobsahuje dostatočne identifikujúce vecné údaje (viď popis zásielky „POH-NŠ-1080x odvolanie voči SP 66 € - dvojmo) vyzval žalobkyňu (č. I. 187 spisu), aby doložila svoje dovolacie tvrdenia a náležite preukázala, že odvolanie v tejto veci právne účinným spôsobom podala 28. júna 2013.

11. Žalobkyňa na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie nereagovala.

12. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), nakoľko ak účastník na výzvu nereaguje alebo hodnoverným spôsobom nepreukáže svoje tvrdenia o doručení konkrétnej zásielky v konkrétny deň, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 401/2015).

13. Preto odvolací súd správne podané odvolanie odmietol ako oneskorené, keď žalobkyňa nepreukázala zákonom stanovenú lehotu na podanie odvolania (§ 204 ods. 1 O.s.p.) prostredníctvom orgánu s povinnosťou doručenia (§ 57 ods. 3 O.s.p.) a zo spisového materiálu vyplýva skutočnosť, že odvolanie podala po uplynutí lehoty (až) 1. júla 2013 a to osobne v podateľni súdu prvej inštancie.

14. Vzhľadom na to, že prípustnosť v danej veci podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nepreukázala sa opodstatnenosť argumentácie v dovolaní o dôvode zakladajúcom

prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani ďalšie vady vymenované v § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol dovolanie ako procesne neprípustné (§ 447 písm. c/ CSP) bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.